

Sygn. akt VII P 536/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2019 r.

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: sędzia Katarzyna Błażejowska

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2019 r. w Bydgoszczy na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa T. B.

przeciwko Izbie Administracji Skarbowej w B.

o sprostowanie świadectwa pracy

1. oddała powództwo

2. zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 120 zł (sto dwadzieścia złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego

3. kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa

SSR Katarzyna Błażejowska

Sygn. akt VII P 536/19

UZASADNIENIE

Powód T. B. wniósł pozew przeciwko Izbie Administracji Skarbowej w B. domagając się sprostowania świadectwa pracy z dnia 19 września 2019 r. poprzez wykreślenie z punktu 4 zapisu: „... w związku z art. 174 ust 10...”. W uzasadnieniu powód wskazał, iż w jego ocenie art. 174 ust 10 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej dotyczy funkcjonariuszy celnych, których stosunek służbowy ustał w wyniku dobrowolnego przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy a nie przymusowego przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy na podstawie art. 171 ust 1 pkt 2 przepisów wprowadzających ustawę o KAS – ustawa z dnia 16 listopada 2016 r. Powód wskazał, iż jego stosunek służbowy ustał w wyniku przekształcenia przymusowego. Nadto powód podkreślił, iż w/w przepis ustawy o KAS nie obowiązywał w dniu 31 maja 2017 r., tj. w dniu jego zwolnienia ze służby, bowiem wszedł on w życie w dniu 1 stycznia 2018 r. Powód podniósł również, iż ratio legis przedmiotowego przepisu polega na zabezpieczeniu uprawnień emerytalnych funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej, którzy zdecydowali się na przekształcenie stosunku służbowego w stosunek pracy. Wówczas ich prawo do emerytury ulega zawieszeniu do dnia rozwiązania stosunku pracy w urzędzie obsługującym ministra właściwego ds. finansów publicznych albo jednostkach organizacyjnych KAS. Powód wskazał, iż z uzasadnienia ust 10 do art. 174 wynika, że celem wprowadzenia w/w przepisów jest zabezpieczenie interesu funkcjonariuszy celnych i praw nabytych w taki sposób, że jeżeli odejdą ze służby na emeryturę powszechną przed wejściem w życie nowelizacji, czyli ich stosunek służby definitywnie ustanie,

a spełnili przesłanki nabycia emerytury w systemie zaopatrzeniowym właściwym dla służb mundurowych, będą mieli w drodze oświadczenia prawo do zmiany trybu systemu emerytalnego, pod który podlegają. Jednocześnie powód oświadczył, iż prawa do emerytury powszechnej nabędzie za 11 lat. Wobec powyższego intencją prawodawcy nie było uregulowanie kwestii wydawania świadectwa służby funkcjonariuszom, których stosunek służbowy przekształcił się w stosunek pracy na podstawie art. 171 ust 1 pkt 2 przepisów wprowadzających ustawę o KAS.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany, działając przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż zgodnie z zobowiązaniem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy wynikającym z wyroku z dnia 11 lipca 2019 r. (VI Pa 46/19) wydał powodowi świadectwo służby, następnie sprostowane w zakresie imienia matki. Zdaniem pozwanej Izby żądanie powoda jest bezzasadne i nie znajduje oparcia w obowiązującym stanie prawnym. Uzasadniając to stanowisko pozwana wskazała, że nie sposób pominąć mających zastosowanie w tej sprawie regulacji ustawowych, w tym przepisów ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2016 r., poz. 1948 ze zm., zwaną dalej ustawą wprowadzającą KAS). Zgodnie z art. 165 ust. 3 tej ustawy powód, będący do tej pory funkcjonariuszem celnym, stał się z dniem 1 marca 2017 r. funkcjonariuszem Służby Celno-Skarbowej. Wskazany przepis dotyczył jedynie przyporządkowania funkcjonariuszy i pracowników do odpowiednich jednostek Krajowej Administracji Skarbowej na czas od dnia wejścia w życie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej do dnia złożenia i przyjęcia propozycji nowych warunków pracy lub służby lub w razie braku propozycji służby albo zatrudnienia - wygaśnięcia stosunku służbowego z dniem 31 sierpnia 2017 r. Art. 165 ust. 3 ustawy wprowadzającej KAS, nie stanowił podstawy do nadania danej osobie trwałego statusu funkcjonariusza służby celno-skarbowej. W przepisie tym ustawodawca nie przyjął modelu pełnej trwałości dotychczasowych stosunków zatrudnienia lub pełnienia służby wprowadzając takie rozwiązania, zgodnie, z którymi wszyscy dotychczasowi funkcjonariusze służby celnej stałoby się ex lege bezterminowo funkcjonariuszami służby celno-skarbowej bez dodatkowych warunków. W przepisach ustawy wprowadzającej KAS wprowadzono natomiast tryby dokonywania przekształceń dotychczasowych stosunków (warunków) pełnienia służby przez funkcjonariuszy celno-skarbowych oraz inne osoby zatrudnione w administracji celno-skarbowej, przewidziano także możliwość wygaśnięcia stosunku służby lub pracy. Zgodnie z art. 165 ust. 7 ustawy wprowadzającej KAS propozycję służby stanowiącą decyzję dyrektor izby administracji skarbowej mógł przedstawić do dnia 31 maja 2017 r. Ten sam termin ustawodawca przewidział też dla ewentualnego przedstawienia propozycji zatrudnienia. Zgodnie z art. 165 ust 7 ustawy wprowadzającej KAS, dyrektor Krajowej Informacji Skarbowej, dyrektor izby administracji skarbowej oraz dyrektor Krajowej Szkoły Skarbowości składają odpowiednio pracownikom oraz funkcjonariuszom, w terminie do dnia 31 maja 2017 r., pisemną propozycję określającą nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby, która uwzględnia posiadane kwalifikacje i przebieg dotychczasowej pracy lub służby, a także dotychczasowe miejsce zamieszkania. Stosownie do art. 171 ust. 1 ustawy wprowadzającej KAS, w przypadku przyjęcia propozycji zatrudnienia albo pełnienia służby z dniem określonym w propozycji dotychczasowej: stosunek pracy na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony albo określony; stosunek służby w służbie przygotowawczej albo stałej - przekształcał się odpowiednio w stosunek pracy albo służby w Służbie Celno-Skarbowej, odpowiednio na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony albo określony, mianowania do służby przygotowawczej albo służby stałej. Istotne znaczenie mają też przepisy art. 170 ust. 1 - 3 ustawy wprowadzającej KAS, które brzmią następująco;

„1. Stosunki pracy osób zatrudnionych w jednostkach KAS, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 2, 3 i 6 ustawy, o której mowa w art. 1, oraz stosunki służbowe osób pełniących służbę w jednostkach KAS, o których mowa w art. 36 ust. 1 pkt 1, 2, 3 i 6 ustawy, o której mowa w art. 1, wygasają:

- 1) z dniem 31 sierpnia 2017 r., jeżeli osoby te w terminie do dnia 31 maja 2017 r., nie otrzymają pisemnej propozycji określającej nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby;
- 2) po upływie 3 miesięcy, licząc od miesiąca następującego po miesiącu, w którym pracownik albo funkcjonariusz złożył oświadczenie o odmowie przyjęcia propozycji zatrudnienia albo pełnienia służby, jednak nie później niż dnia 31 sierpnia 2017 r.

2. Pracownik albo funkcjonariusz, któremu przedstawiono propozycję zatrudnienia albo pełnienia służby, składa w terminie 14 dni od dnia jej otrzymania oświadczenie o przyjęciu albo odmowie przyjęcia propozycji. Niezłożenie oświadczenia w tym terminie jest równoznaczne z odmową przyjęcia propozycji zatrudnienia albo pełnienia służby.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, wygaśnięcie stosunku służbowego funkcjonariusza traktuje się jak zwolnienie ze służby”.

Jak wynika z powyższych unormowań w terminie do dnia 31 maja 2017 r. funkcjonariusz mógł otrzymać: propozycję pracy, propozycję służby (która byłaby decyzją w myśl art. 169 ust. 4 ustawy Przepisy wprowadzające), mógł nie otrzymać żadnej propozycji.

W pierwszym przypadku, po przyjęciu propozycji pracy, z dniem określonym w propozycji stosunek dotychczasowy służby przekształcał się w stosunek pracy, w drugim - w stosunek służby w Służbie Celno - Skarbowej. W trzecim zaś wypadku (a także w przypadku odmowy przyjęcia propozycji pracy) stosunek służbowy lub stosunek pracy wygasał z mocy prawa z dniem 31 sierpnia 2017 r. (art. 170 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy wprowadzającej KAS). Propozycja zatrudnienia, jak i propozycja pełnienia służby, jest realizacją zastrzeżenia zawartego w art. 170 ustawy, do którego odsyła art. 165 ust. 3 ustawy. Z art. 165 ust. 3 odczytywanego w powiązaniu z owym zastrzeżeniem, wynika, że zarówno pracownicy dawnych izb celnych oraz UKS-ów oraz funkcjonariusze izb celnych albo komórek obsługujących ministra finansów, stali się odpowiednio pracownikami jednostek organizacyjnych KAS albo funkcjonariuszami Służby Celno-Skarbowej jedynie czasowo. Z zastrzeżenia, zatem wynika czasowość kontynuacji dotychczasowych stosunków zatrudnienia/służby a nawet przewidziana przez ustawodawcę możliwość nieotrzymania w ogóle propozycji zatrudnienia albo pełnienia służby.

Pozwany podniósł, iż w przedmiotowej sprawie powód otrzymał, a następnie zaakceptował (25 maja 2017 r.), propozycję zatrudnienia w ramach korpusu służby cywilnej w Izbie Administracji Skarbowej w B.. W takiej sytuacji z dniem 1 czerwca 2017 r. na mocy art. 171 ust. 1 pkt 2 ustawy wprowadzającej KAS jego stosunek służbowy przekształcił się w stosunek pracy na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony. Z przywołanych przepisów jednoznacznie, bowiem wynika, że w przypadku przyjęcia przez funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej propozycji zatrudnienia, jego dotychczasowy stosunek służby nie wygasa, ani też nie ulega rozwiązaniu, lecz przekształca się w stosunek pracy na podstawie umowy o pracę. Natomiast świadectwo służby, zgodnie z art. 188 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2018 r., poz. 508 ze zm., dalej zwanej ustawą o KAS - w brzmieniu obowiązującym w dniu 1 czerwca 2017 r.) jest wydawane tylko funkcjonariuszom zwolnionym ze służby lub funkcjonariuszom, których stosunek służbowy wygasł na podstawie art. 182 pkt 2 ww. ustawy albo wydalonych ze Służby Celno-Skarbowej na podstawie prawomocnego orzeczenia kary dyscyplinarnej.

Pozwany nadmienił, iż zgodnie z powołanym wyrokiem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 11 lipca 2019 r. pozwany zobowiązany był do wydania powodowi świadectwa służby funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej. Podstawę powyższego stanowić ma stosowany przez analogię art. 188 ust 1 ustawy o KAS, który w swej treści wymienia enumeratywne przypadki, w których takie świadectwo należy funkcjonariuszowi wydać. Godzi się natomiast zauważyć, iż ustawodawca wprowadzając do porządku prawnego przepisy regulujące przekształcenie stosunku służby w stosunek pracy, ani w ustawie o KAS ani w przepisach ją wprowadzających, nie uregulował kwestii związanej z wydaniem świadectwa służby w przypadku przekształcenia stosunków. Pozwany wskazał, iż dostrzegając tę lukę w porządku prawnym, ustawodawca ustawą z dnia 11 maja 2017 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin oraz niektórych innych ustaw, która weszła w życie dnia 1 stycznia 2018 r. wprowadził do ustawy o KAS art. 174 ust 10-12. Pozwany zaznaczył, iż przepis art. 174 ust 4 wszedł w życie po przekształceniu spornego stosunku, to w ocenie pozwanego, skoro do sytuacji powoda zastosowanie znajduje per analogiam art. 188 ust 1 ustawy o KAS, to na tej samej zasadzie należało zastosować w niniejszej sprawie przepis art. 174 ust 10 ustawy o KAS jako podstawę prawną rozwiązania stosunku służby. W ocenie

pozwanego, dopiero taka podstawa prawna, włącznie z powołaniem art. 171 ust 1 pkt 2 przepisów wprowadzających KAS oraz art. 188 ust 1 ustawy o KAS stanowi wystarczające uzupełnienie luki w rozpatrywanym zakresie.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód T. B. w okresie od dnia 15 czerwca 2000 r. do dnia 28 lutego 2017 r. pełnił służbę kolejno w: Urzędzie Celnym w T. w Dziale P. (...), Urzędzie Celnym w B. Oddziale Celnym w I., Izbie Celnej w T. w Wydziale K. (...), Urzędzie Celnym w T. w Referacie K. (...), w Izbie Celnej w T. w Wydziale N. (...), w Izbie Celnej w T. w Wydziale P. (...)

Okoliczności bezsporne, nadto dowód: akta osobowe powoda

Dyrektor Izby Celnej w T. Pismem z dnia 24 lutego 2017 r. poinformował powoda o wykonywaniu obowiązków służbowych w Izbie Administracji Skarbowej w B..

Okoliczności bezsporne, nadto dowód: pismo Dyrektora Izby Celnej w T. z dnia 24 lutego 2017r – akta osobowe powoda

Od 1 marca 2017 roku powód stał się funkcjonariuszem Służby Celno-Skarbowej w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 16 listopada 2016 roku o Krajowej Administracji Skarbowej (dalej: ustawa KAS) oraz ustawy z dnia 16 listopada 2016 roku przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (dalej: ustawa PwKAS). W okresie od dnia 01 marca 2017r. do dnia 31 maja 2017r. pełnił służbę w Izbie Administracji Skarbowej w B. w Referacie O. (...) na stanowisku ekspert Służby Celnej, w stopniu podkomisarza celnego.

Okoliczności bezsporne, nadto dowód: akta osobowe powoda

Pismem z dnia 9 maja 2017r powód otrzymał propozycję określającą warunki zatrudnienia w ramach Korpusu Służby Cywilnej w Izbie Skarbowej w B. polegającą na kontynuacji zatrudnienia w ramach umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony, na stanowisku kierownika referatu z miejscem wykonywania w T., w Referacie O. (...) w Izbie Administracji Skarbowej w B.. Proponowane warunki, po ich przyjęciu miały obowiązywać od 1 czerwca 2017r.

Oświadczeniem z dnia 25 maja 2017r powód przyjął zaproponowane warunki zatrudnienia w ramach korpusu służby cywilnej w Izbie Administracji Skarbowej w B.. W takiej sytuacji z dniem 1 czerwca 2017 r. na mocy art. 171 ust. 1 pkt 2 ustawy wprowadzającej KAS jego stosunek służbowy przekształcił się w stosunek pracy na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony.

dowód: pismo z dnia 9 maja 2017 r. nr (...) - (...).111.64.2017.6.36 k- 16 , oświadczenie powoda o przyjęciu propozycji – akta osobowe powoda

W dniu 1 stycznia 2018 r. weszła w życie ustawa z dnia 11 maja 2017 r. o zmianie ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin oraz niektórych innych ustaw, która art. 20 pkt 3 dodała do art. 174 ustawy o KAS dodała ust. 10-12.

Okoliczność bezsporna

Pismem z dnia 4 grudnia 2018r powód wezwał Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w B. do wydania mu świadectwa służby.

Pozwana odmówiła wydania świadectwa służby argumentując, że przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy nie traktuje się jak zwolnienia ze służby, to w związku z tym, iż nie dochodzi do zwolnienia ze służby, brak jest podstaw prawnych do wydania świadectwa służby.

Dowód: pismo powoda z dnia 4 grudnia 2018 r., odpowiedź pozwanego z dnia 28 grudnia 2018 r., nr (...) - (...)11.1.389.2018 – akta osobowe powoda

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy wyrokiem z dnia 17 kwietnia 2019 r., w sprawie o sygn. akt VII P 26/19, uznał twierdzenia pozwanego za zasadne, oddalając powództwo powoda o zobowiązanie pozwanego do wydania świadectwa służby. Sąd Okręgowy w Bydgoszczy, na skutek apelacji powoda, zmienił zaskarżony wyrok zobowiązując pozwaną Izbę do wydania świadectwa służby funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej. W uzasadnieniu Sąd II instancji wskazał, iż podstawą wydania świadectwa służby w przypadku powoda był art. 188 ust 1 ustawy o KAS, który w swej treści wymienia enumeratywnie przypadki, w których takie świadectwo należy funkcjonariuszowi wydać. Jednocześnie Sąd Okręgowy zwrócił uwagę, iż ustawodawca ani w ustawie o KAS, ani w przepisach ją wprowadzających, nie unormował wprost obowiązku wydania świadectwa służby w przypadku przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy, a tym samym na dzień przekształcenia stosunku służbowego w stosunek pracy powoda, występowała luka prawna pozornie uniemożliwiająca domaganie się od pozwanego, aby wydał powodowi świadectwo służby, wobec czego zasadnym było zastosowanie per analogiam art. 188 ust 1 ustawy o KAS. Nadto Sąd Okręgowy podkreślił, iż ustawodawca dostrzegając powyższą lukę ustawą z dnia 11 maja 2017 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa (...) oraz niektórych innych ustaw, w ustawie o KAS w art. 174 dodał ustęp 10, w związku, z czym zakończenie stosunku służbowego poprzez przekształcenie do w stosunek pracy zostało zrównane ze zwolnieniem ze służby, które również oznacza faktyczne zakończenie dotychczasowego stosunku służbowego funkcjonariusza. Ponadto Sąd Okręgowy przywołał uchwałę składu siedmiu Sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 1 lipca 2019 r., sygn. akt I OPS 1/19.

Okoliczność bezsporna, nadto dowód: wyrok SO w Bydgoszczy z dnia 11 lipca 2019 r. w sprawie VI Pa 46/19 – k. 13v-24v

Stosując się do powyższego zobowiązania, pozwana Izba w dniu 22 sierpnia 2019 r. sporządziła świadectwo służby powoda wskazując, iż stosunek służbowy ustał w wyniku zwolnienia ze służby na podstawie art. 188 ust 1 w związku z art. 174 ust 10 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o KAS i art. 171 ust 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. przepisy wprowadzające ustawę o KAS.

Dowód: świadectwo pracy z dnia 19 września 2019 r. – k. 7-8

Wnioskiem z dnia 11 września 2019 r. powód zwrócił się do pracodawcy o sprostowanie świadectwa pracy poprzez wykreślenie z punktu 4 zapisu: „... w związku z art. 174 ust 10...”.

W odpowiedzi na powyższe pozwany odmówił zmiany we wskazanym zakresie wskazując, iż podstawa prawna jest prawidłowa, natomiast ze względu na istnienie luki prawnej, podstawą wydania świadectwa służby jest art. 188 ust 1 ustawy o KAS stosowany per analogiam, wobec czego konsekwentnie należało wskazać również art. 174 ust 10 ustawy o KAS.

Dowód: wniosek powoda z dnia 11 września 2019 r. – k. 10, pismo pozwanego z dnia 19 września 2019 r. – k. 9

Wnioskiem z dnia 30 września 2019 r. powód ponownie zwrócił się do pracodawcy o sprostowanie świadectwa pracy.

W odpowiedzi na powyższy wniosek, pismem z dnia 7 października 2019 r. pozwany pracodawca ponownie odmówił powodowi sprostowania świadectwa służby w zakresie zmiany podstawy prawnej w punkcie 4 świadectwa służby. W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż podstawa prawna jest prawidłowa.

Dowód: wniosek powoda z dnia 30 września 2019 r. - k. 5-6, pismo pozwanego z dnia 7 października 2019 r. – k. 4

Sąd zważył, co następuje:

Roszczenie powoda nie zasługuje na uwzględnienie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w aktach sprawy oraz aktach osobowych powoda, które nie były przez strony kwestionowane, co do ich wiarygodności i autentyczności.

Wskazać należy, iż zasadniczo żadna ze stron nie składała wniosków dowodowych poza dowodami z dokumentów zawartych w aktach osobowych powoda i załączonych do powództwa, z czego jasno wynika, że zasadnicza część sporu dotyczyła właściwej interpretacji prawa, a nie stanu faktycznego, gdyż ten zasadniczo między stronami był bezsporny. Powód domagał się wykreślenia z doręzonego mu przez pozwanego świadectwa służby zapisu

Sąd oceniając zgromadzony materiał dowodowy kierował się zasadą logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego.

Zgodnie z § 2 Rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 16 lutego 2018 r. w sprawie świadectwa służby funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej (Dz. U. z 2018 r., poz. 413) w świadectwie służby umieszcza się dane niezbędne do ustalenia uprawnień ze stosunku służbowego i uprawnień z ubezpieczenia społecznego funkcjonariusza dotyczące m.in. podstawy prawnej zwolnienia ze służby, wygaśnięcia stosunku służbowego albo wydalenia ze Służby Celno-Skarbowej (pkt 4). Nie ulega wątpliwości, iż powyższy zapis dotyczy również świadectw służby wydawanych w związku z przekształceniem stosunku służbowego w stosunek pracy na podstawie art. 171 ust 1 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2016 r., poz. 1948, dalej: przepisy wprowadzające KAS). W ocenie Sądu pozwany pracodawca wskazał prawidłową podstawę prawną zwolnienia ze służby.

Natomiast zgodnie z § 6 przedmiotowego rozporządzenia funkcjonariusz może w terminie 7 dni od dnia potrzymania świadectwa służby wystąpić do kierownika jednostki organizacyjnej z żądaniem jego sprostowania złożonym w postaci papierowej (ust. 1). Kierownik jednostki organizacyjnej, w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust 1: 1) wydaje nowe świadectwo służby – w przypadku uwzględnienia żądania; 2) przesyła w postaci papierowej informację z podaniem przyczyn odmowy – w przypadku nieuwzględnienia żądania (ust. 2).

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż zgodnie z ustawą z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2016 r., poz. 1947, dalej: ustawa o KAS) oraz ustawą wprowadzającą KAS połączeniu uległy organy celne, skarbowe oraz kontroli skarbowej w jedną strukturę organizacyjną – Krajową Administrację Skarbową (KAS). Pracownicy oraz funkcjonariusze, dotychczas zatrudnieni w strukturach izb skarbowych, stali się pracownikami oraz funkcjonariuszami izb administracji skarbowej (IAS), zachowując tym samym ciągłość pracy. W przypadku, gdy zmieniano się miejsce wykonywania ich obowiązków służbowych, otrzymywali do dnia 28 lutego 2017 r. pisemną informację (art. 165 ust 6 przepisów wprowadzających KAS). Natomiast brak tej informacji był równoznaczny z powierzeniem wykonywania obowiązków służbowych w dotychczasowym miejscu. Od dnia 1 marca 2017 r. uległa likwidacji odrębność organów celnych oraz organów kontroli skarbowej, zaś IAS połączyła się z mającymi siedzibę w tym samym województwie: izbą celną i urzędem kontroli skarbowej (art. 160 ust 4 przepisów wprowadzających KAS). Wówczas, zgodnie z art. 165 ust 7 przepisów wprowadzających KAS, dyrektor IAS składał odpowiednio pracownikom oraz funkcjonariuszom, w terminie do dnia 31 maja 2017 r., pisemną propozycję określającą nowe warunki zatrudnienia albo pełnienia służby, która uwzględnia posiadane kwalifikacje i przebieg dotychczasowej pracy lub służby, a także dotychczasowe miejsce zamieszkania. Natomiast w przypadku, gdy pracownik bądź funkcjonariusz nie otrzymał stosownej propozycji w określonym terminie jego stosunek pracy wygasł z dniem 31 maja 2017 r. W przypadku otrzymania propozycji pracownik bądź funkcjonariusz mógł bądź ją przyjąć bądź odmówić jej przyjęcia w terminie 14 dni (art. 170 ust 2 przepisów wprowadzających KAS). W takiej sytuacji stosunek pracy bądź stosunek służbowy wygasł po upływie 3 miesięcy, licząc od miesiąca następującego po miesiącu, w którym pracownik albo funkcjonariusz złożył oświadczenie o odmowie przyjęcia propozycji zatrudnienia albo pełnienia służby, nie później jednak niż do dnia 31 sierpnia 2017 r. (art. 170 ust 1 przepisów wprowadzających KAS). Natomiast w przypadku przyjęcia powyższej propozycji dotychczasowy stosunek pracy na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony lub określony jak również stosunek służby w służbie przygotowawczej albo stałej przekształcił się odpowiednio w stosunek

pracy albo służby w Służbie Celno-Skarbowej, odpowiednio na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony albo określony, mianowania do służby przygotowawczej albo służby stałej (art. 171 ust 1 przepisów wprowadzających KAS).

Powód był funkcjonariuszem celnym. Do dnia 28 lutego 2017r. pełnił służbę w Izbie Celnej w T.. Dyrektor Izby Celnej w T. pismem z dnia 24 lutego 2017 r. poinformował powoda o wykonywaniu obowiązków służbowych w Izbie Administracji Skarbowej w B.. Od 1 marca 2017 roku powód stał się, zatem funkcjonariuszem Służby Celno-Skarbowej w związku z wejściem w życie ustawy o KAS oraz przepisów wprowadzających KAS. W okresie od dnia 01 marca 2017r. do dnia 31 maja 2017r. pełnił służbę w Izbie Administracji Skarbowej w B.. Na podstawie art. 165 ust 7 przepisów wprowadzających KAS Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w B. w dniu 9 maja 2017 r. zaproponował powodowi warunki zatrudnienia w ramach służby cywilnej w IAS w B.. Powód warunki te dobrowolnie przyjął oświadczeniem z dnia 25 maja 2017 r. W takiej sytuacji z dniem 1 czerwca 2017 r. na mocy art. 171 ust. 1 pkt 2 przepisów wprowadzających KAS jego stosunek służbowy przekształcił się w stosunek pracy na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony.

Powód w swoim pozwie wskazywał, iż jego stosunek służbowy ustał w wyniku przekształcenia przymusowego, zaś art. 174 ust 4 ustawy o KAS odnosi się wyłącznie do przekształceń dobrowolnych, wskazując, iż jego ratio legis polega na zabezpieczeniu uprawnień emerytalnych funkcjonariuszu Służby Celno-Skarbowej, którzy zdecydowali się na przekształcenie stosunku służbowego w stosunek pracy.

Zgodzić się jednakże należy ze stanowiskiem Naczelnego Sądu Administracyjnego, iż propozycja przedstawiona przez dyrektora IAS stanowiła jedynie niewiążącą funkcjonariusza ofertę kontynuacji zatrudnienia na nowych warunkach (niekoniecznie dla niego korzystnych), zaś samemu funkcjonariuszowi pozostawiono swobodę w zakresie przyjęcia lub odmowy przyjęcia przedłożonej propozycji (patrz: uzas. postanowienia NSA z dnia 18 stycznia 2018 r., 2587/17, Legalis nr 1734401, uzas. postanowienia NSA z dnia 23 stycznia 2018 r., I OSK 2805/17, Legalis nr 1734963, I OSK 2829/17, Legalis 1734925, uzas. postanowienia NSA z dnia 24 stycznia 2018 r., I OSK 2828/17, Legalis nr 1735467, uzas. postanowienia NSA z dnia 9 lutego 2018 r., I OSK 2989/17, Legalis 1719260). Z powyższego, zatem wynika, iż pracownik bądź funkcjonariusz mogli dobrowolnie podjąć decyzję, czy przyjmują zaproponowane im warunki pracy lub służby, czy też nie tym samym rezygnując z dalszego zatrudnienia w strukturze KAS. Zarówno ustawa o KAS jak i przepisy wprowadzające KAS nie przewidywały przymusowego przyjęcia zaproponowanych warunków zatrudnienia bądź służby związanego z przedmiotowymi przekształceniami. Powód powyższą propozycję otrzymał w dniu 9 maja 2017 r., którą zaakceptował w dniu 25 maja 2017 r. Kwestia tego, czy powód przyjmie zaproponowane warunki czy też odmówi ich przyjęcia zależała wyłącznie od jego woli. Przyjęcie przez niego w/w propozycji równoznaczne było z wygaśnięciem jego stosunku służbowego, a tym samym, jak przyjmuje judykatura, doszło do zwolnienia powoda ze służby.

Wskazać należy, iż w chwili przekształcenia stosunków służbowych żaden przepis ustawy o KAS bądź przepisów wprowadzających KAS nie przewidywał możliwości wydania byłym funkcjonariuszom, którzy przyjęli propozycję zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, świadectw służby. Organy zasłaniały się brakiem stosownych uregulowań w tym zakresie. Powyższy stan został ostatecznie rozstrzygnięty przez judykaturę, która nakazywała wydawanie świadectw służby na podstawie art. 188 ust 1 ustawy o KAS stosowanego per analogiam. Powyższe zostało zauważone również przez prawodawcę, który dokonał nowelizacji ustawy o KAS wprowadzając ust 10 do art. 174 ustawy o KAS.

Zgodzić się należy z powodem, iż w dniu przekształcenia jego stosunku służbowego w stosunek pracy nie był on objęty powyższą zmianą wprowadzoną od dnia 1 stycznia 2018 r. Jednakże podkreślić należy, iż w chwili wystąpienia przez powoda z wnioskiem o wydanie świadectwa służby w dniu 4 grudnia 2018 r. już tak. Nadto żaden przepis ustawy zmieniającej nie zawiera stwierdzenia, iż zapis wskazanego ustępu 10 stosuje się wyłącznie do tych sytuacji, w których stosunek służbowy ustał po wejściu w życie tej ustawy. Z chwilą wejścia w życie powyższego przepisu powstała podstawa prawna do wydania świadectwa służby w związku z przekształcenie stosunku służby. Wobec czego, w ocenie Sądu, pozwany słusznie uwzględnił ten zapis przy wydaniu świadectwa służby powodowi. Wskazać należy również, iż wprawdzie w stosunku do powoda zastosowanie miał przepis art. 188 ust 1 ustawy o KAS per analogiam, to w niniejszej sprawie należało wskazać również na przepis art. 174 ust 10 ustawy o KAS, jako podstawę prawną

rozwiązania stosunku służby, bowiem dopiero taka podstawa prawna, włącznie z powołaniem przepisów art. 171 ust 1 pkt 2 przepisów wprowadzających KAS, stanowi wystarczające uzupełnienie zaistniałej luki w prawie.

Ponadto Sąd wskazuje, iż zgodnie z art. 148¹ § 1 k.p.c. sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany uznał powództwo lub gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, w tym również po wniesieniu zarzutów lub sprzeciwu od nakazu zapłaty lub sprzeciwu od wyroku zaocznego sąd uzna – mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych – że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. W niniejszym postępowaniu Sąd doszedł do przekonania, iż okoliczności sprawy są na tyle jasne, iż nie jest konieczne prowadzenie rozprawy, wobec czego wyrok wydał na posiedzeniu niejawnym.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił powództwo, o czym orzekł w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach procesu orzeczono w punkcie 2 sentencji wyroku z uwzględnieniem wyniku sprawy, którą powód przegrał w całości. Zgodnie z treścią art. 98§1 k.p.c. strona przegrywająca zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Na koszty procesu, jakie poniósł pozwany składało się wynagrodzenie ustanowionego w sprawie pełnomocnika, przy czym w przypadku niezłożenia przez niego spisu kosztów przyjmuje się z tego tytułu stawki minimalnego wynagrodzenia za czynności podjęte w danej sprawie (art. 98§3 k.p.c.). Dlatego też wysokość przyznanych pozwanemu kosztów zastępstwa procesowego Sąd ustalił na podstawie § 9 ust 1 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r., poz. 265) zmienionego rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. zasądając od powoda na rzecz pozwanego pracodawcy kwotę 120,00 zł.

Natomiast o kosztach sądowych orzeczono w punkcie 3 wyroku na podstawie art. 97 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tj. Dz. U. z 2016 r., poz. 623, ze zm.) oraz stosowanego odpowiednio art. 113 ust 1 w zw. z art. 98 k.p.c. Powód, jako pracownik był z mocy prawa zwolniony od ponoszenia kosztów sądowych (art. 96 ust 1 pkt 4 ustawy o kosztach sądowych), natomiast powództwo zostało w całości oddalone, a zatem brak jest podstaw do obciążania którejkolwiek ze stron tymi kosztami, które w niniejszej sytuacji ponosi Skarb Państwa.

SSR Katarzyna Błażejowska